

Sygn. akt VII K 57/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 2016 roku

Sąd Rejonowy – w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Marcin Oleśko

Protokolant: sekretarz sądowy Anna Krawczyńska

przy udziale Prokuratora: xxx

po rozpoznaniu w dniu 13.10.2016 roku

sprawy **A. M.** s. J. i W. z d. K., ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

w okresie od(...)r. do (...). w P. woj. (...) korzystając na mocy postanowienia Sądu Okręgowego w G. z dnia (...)r. sygn. (...)z przerwy udzielonej na okres 6 miesięcy, tj. do dnia (...)r. w odbywaniu kary pozbawienia wolności w łącznym wymiarze 1 roku i 10 miesięcy orzeczonej wyrokami Sądu Rejonowego w P.z dnia (...)r. sygn. (...)w wymiarze 1 roku pozbawienia wolności i z dnia(...)r. sygn. (...)w wymiarze 10 miesięcy pozbawienia wolności, nie powrócił bez usprawiedliwionej przyczyny najpóźniej w ciągu 3 dni po upływie wyznaczonego terminu do Aresztu Śledczego w P.

tj. o czyn z art. 242 § 3 kk

1. oskarżonego **A. M.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 242 § 3 kk i za to na podstawie art. 242 § 3 kk w zw. z art. 242 § 2 kk wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;
2. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 90 (dziewięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt VII K 57/16

UZASADNIENIE

W niniejszej sprawie Prokurator Prokuratury Rejonowej w P.złożył wniosek w trybie art. 335 § 2 kpk.

Na posiedzeniu w dniu 13 października 2016 roku oskarżony poparł wniosek organu prokuratorskiego i wyraził zgodę na wydanie wyroku skazującego oraz wymierzenie mu kary zaproponowanej przez prokuratora.

Sąd na podstawie art. 343 § 6 kpk uwzględnił powyższy wniosek i wydał wyrok.

Jak stanowi art. 424 § 3 kpk w wypadku złożenia wniosku o uzasadnienie między innymi co do wyroku wydanego w trybie art. 343 kpk, sąd może ograniczyć zakres uzasadnienia do wyjaśnienia podstawy prawnej tego wyroku oraz wskazanych rozstrzygnięć. Dlatego też Sąd w dalszej części ograniczy uzasadnienie do omówienia wskazanych okoliczności.

Oskarżony **A. M.** w okresie od (...)r. do

(...)r. w P. woj. (...) korzystając na mocy postanowienia Sądu Okręgowego w G. z dnia(...)r. sygn.(...)z przerwy udzielonej na okres 6 miesięcy, tj. do dnia (...)r. w odbywaniu kary pozbawienia wolności w łącznym wymiarze 1 roku i 10 miesięcy orzeczonej wyrokami Sądu Rejonowego w P. z dnia (...)r. sygn.(...)w wymiarze 1 roku pozbawienia

wolności i z dnia (...)r. sygn. (...)w wymiarze 10 miesięcy pozbawienia wolności, nie powracając bez usprawiedliwionej przyczyny najpóźniej w ciągu 3 dni po upływie wyznaczonego terminu do Aresztu Śledczego w P., swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 242 § 3 kk.

Czynność sprawcza przestępstwa określonego w art. 242 § 3 kk polega na legalnym czasowym opuszczeniu zakładu karnego oraz niepowróceniu do niego w ciągu 3 dni od wyznaczonego terminu. Oskarżony w okresie od(...)r. do dnia (...)roku korzystał z przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności i mimo obowiązku powrotu w dniu (...)roku do Aresztu Śledczego w P. oraz w ciągu 3 dni po upływie wyznaczonego terminu z obowiązku tego się nie wywiązał.

Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, ponieważ nie zachodzi żadna okoliczność wyłączająca winę w rozumieniu Kodeksu Karnego. Oskarżony nie dał posłuchu normie prawnej, mimo iż miał taką możliwość.

Mając na uwadze poczynione ustalenia faktyczne, analizując i oceniając zebrane w sprawie dowody, w ocenie Sądu zachowanie oskarżonego stanowi czyn zabroniony, który charakteryzował się dość znaczną społeczną szkodliwością.

Oceniając, iż stopień społecznej szkodliwości czynu jest dość znaczny Sąd wziął pod uwagę:

- rodzaj i charakter dobra naruszonego przez zachowanie oskarżonego jakim jest zapewnienie prawidłowego i zgodnego z prawem wykonania orzeczenia sądu;
- okoliczności popełnionego czynu – oskarżony popełnił ten czyn bez żadnego usprawiedliwionego powodu;
- rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody – oskarżony swoim zachowaniem nie wyrządził żadnej szkody, ponadto nie stworzył żadnego niebezpieczeństwa;
- postać zamiaru - popełnił przestępstwo z zamiarem bezpośrednim.

Wymierzając karę Sąd uwzględnił na korzyść oskarżonego fakt, iż A. M. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Zauważyć należy jednak, iż nastąpiło to z uwagi na zatrzymanie na gorącym uczynku popełnienia przestępstwa i pod ciężarem zebranych dowodów.

Na niekorzyść oskarżonego, Sąd poczytał, iż A. M. jest już osobą kilkakrotnie karaną.

Mając na uwadze powyższe kwestie, a także zważając, aby kara była współmierna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, a także, aby zrealizowała cele zapobiegawcze i poprawcze w stosunku do oskarżonego oraz wytyczne w zakresie prewencji ogólnej, Sąd wymierzył oskarżonemu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzając bezwzględną karę pozbawienia wolności Sąd miał na uwadze treść art. 69 § 1 kk, zgodnie z którym Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności.

W niniejszej sprawie oskarżony w czasie popełnienia przedmiotowego przestępstwa był już uprzednio trzykrotnie skazany na karę pozbawienia wolności w sprawach Sądu Rejonowego w P. sygn. akt (...), (...)

O kosztach postępowania wobec oskarżonego orzeczono na podstawie art. 627 kpk.

Stanowią je:

- ryczałty za doręczenia wezwań i innych pism w postępowaniu przygotowawczym i w I instancji (§ 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 roku

w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym – tekst jedn. Dz. U. 2013r., poz. 663) – 40 złotych;

- opłata za dane o karalności (§ 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2014 roku w sprawie opłat za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego - Dz.U. 2014r., poz. 861) - 30 złotych;
- zryczałtowana opłata za konwój – (§ 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 roku w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym – tekst jedn. Dz. U. 2013r., poz. 663) - 20 złotych.

Natomiast opłatę wymierzono na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tj. Dz.U. nr 49 z 1983 r. poz. 223 ze zmianami).